

Ca-NOSTRA

EPOCA SEGONA
ANY IV : NÚM. 25

REVISTA D'INCA MENSUAL
GENER 1922

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca

A la memòria del ínclit Romà Pontífic BENET XV

I

En mig de la complanta universal que ha produïda la mort del gloriós Pontífic Benet XV, consagrat molt justament per tot el món amb el nom de Pontífic de la Pau, no hi pot mancar la de CA-NOSTRA, que, par damunt tot, ha tengut sempre prou esment de acatar amb submissió les lleis de l'Església i ha professat sempre amor constant i fort a la Càtedra de Pere.

Per això la nostra veu, encara que darre-
ra les altres, s'aixeca també tota contrista-
da per ofrenar rendiment de condol, de
admiració, d'homenatge profundíssim a la
grata memòria del volgut Pontífic que en
lo seu trànsit per aquest món ha deixat es-
tela lluminosa de virtuts i mèrits...

Benet XV!... Qui no recordarà sempre
sa figura expresiva i tendre, reveladora de
la profunda melangia que l'hi ocasionaren
els conflictes de l'Humanitat?

Qui no recordarà sempre el seu Ponti-
ficat de Pau i d'engrandiment per l'Església
Catòlica?

Acabam de presenciar la més alta glori-
ficació que es pugui fer a la Persona del
Vicari de Crist amb motiu de la mort de
Benet XV, i això, quant tot tremola en mig
de la societat, quant les masses avui més
que mai respiren l'aire del més crú positi-
visme i materialisme. ¿An a qué obeeix
aquesta admiració unànime, aquesta glori-
ficació tan xardorosa? Ah! Es que l'huma-
nitat és estada testimoni d'un breu, sí, però
excels Pontificat duit a terme per un Papa,
que elegit per Deu per canyir la tiara pon-
tificia en dies trists i dificultosos, preu en
ses mans augustes el timó de l'Església;
mantén inviolables els prestigis de la ma-
teixa contra la supèrbia humana que engré-
da durant la guerra mundial pareix que vol
prescindir del valor moral de la Santa Seu;
es dedica a ser amb sollicitut carinyosa el
Pare dels orfes desvalguts, l'amic i lliber-
tador dels presoners, el consolador de les
viudes i el tutor amantíssim de l'infantesa.

Per això el Pontificat de Benet XV ha
sigut —com molt bé s'ha dit— una congoi-
xa, desde el principi al seu final; un verita-
der martiri moral, molt més dolorós que el
material.

La seva veu, tota vibrant d'emoció i tendresa, de dolça reconvençió, de enèrgica conjuració a voltes, fonc desatesa; la seva autoritat augusta despreciada a voltes, mal interpretades les seves rectes intencions. ¡Quín suplici per ell, al veure l'horrible carniceria humana i tenir la missió divina d'extendre la pau dels esperits! Per una ànima tota amor i tendresa, per un esperit mansuet i equànime, ample i pregón com les aigües del Ocea, no es pot imaginar tortura major. Per això es veu que el Pontificat de Benet XV ha sigut una congoixa perdurable: en la lluita, per la vesania extremadament belicosa de les potències, i en la postlluita, per la falsa tramitació que s'ha seguida, per l'absència de justícia social, per la misèria que la mateixa lluita ha produïda a moltes regions.

Així com Pius X, ovirant desde lluny la tremenda catàstrofe va quedar glassat i morí quant comensaven les nacions a desancnar-se, així també Benet XV que d'aprop va presenciar la espantosa tragèdia mor víctima dels efectes de la mateixa. El seu darrer sospir, el seu darrer alè de vida és una voluntària i espontànea ofrena del seu esperit per la pacificació universal.

Que gosi per eternitats de la fruïció i pau de Deu, el qui va esser l'herald, el missatger i l'apòstol de la mateixa pau damunt la terra! .

Ara voldriem tenir lloc abundant per aturar-nos com se mereix en l'actuació del Pontific Benet XV durant el seu govern de l'Església. Essent impossible això, condensem el seu Pontificat baix dels diferents aspectes que es segueixen, i lo més breument possible.

Benet XV i la Guerra.

Apenas elevat al Soli Pontifici el 5 de Setembre de 1914, i coronat que fonc el dia 6, dos dies després ja dirigeix an el

món la seva primera Exhortació «*Ubi-primum*» precisament el dia del Naixement de la Verge, «el natalici de la cual, brillà com auba de pau par damunt el llinatge humà». (Colos.1-20). Aquesta exhortació és el primer crit l'angoixa que llenssat desde el Vaticà conjurant a les nacions beligerants a que deposin les armes.

Després segueix la seva admirable i primera Encíclica «*Ad Beatissimi Apostolorum*» del primer de Novembre, en la qual classifica admirablement els factors principals d'aquella lluita mundial: l'absència d'amor entre els homos, el despreci de l'autoridad llegítma, les injustícies socials i el positivisme actual.

En l'Alocució als Cardenals el dia de la vigília de Nadal, el Papa no fa més que parlar de la pau, de les seves gestions per a conseguir-la, del armistici que per dita festa havia projectat i que no fonc atès per les potències «No mos desanimem emperò, acabà diguent los. Pareix que l'Esperit divi mos diu com en altre temps al Profeta: «*Clama, ne cesses*», «*crida, no i aturis*».

Tals son les manifestacions públiques, tots el sentiments del Papa sobre la guerra ja desde el principi del seu Pontificat. A les exhortacions uneix l'acció, la faixuga tasca que s'ha imposada, i degut a ella veu ben prest atesa la súplica que fa a les nacions en lluita sobre el canvi de presoners. Tots els monarques europeus contesten afirmativament, lo mateix que el de Turquia i el Mikat del Japó. Més tart, en juny de 1915, veu com el govern de Suïssa està disposat a secundar sos desigs, de allotjar a un punt del seu territori 10.000 malalts i ferits francesos, belges i anglesos i a altre punt 10.000 d'austriacs i alemanys. I generosament cedeix, amb tot el material necessari, el pontifici Hospital de Santa Marta per convertir-lo en hospital de sanc baix la direcció dels Hospitalaris de S. Joan. I més tard allibera, amb la seva intervenció, d'una mort segura, a la comtesa Belleville i 7

belges i francesos més. I el comte Hemptiune, i el burgmestre de Namur amb 14 belges més deven la vida an el Pontífic, i degut a ell son repatriats 640 italians desde els camps d'Austria, molts d'ells vellets, dones i nins...

Mos fariem pesats si volguessim seguir la caritativa labor del Papa Benet XV per aliviar els mals de la lluita europea. Recentment, després de la lluita va gestionar la repatriació de 200 000 presoners que se trobaven a la Sibèria falts de tota comunicació i en la més trista misèria.

Benet XV, gran llimosner.

Mes, no sols exhorta el Pontífic, no sols lliberta els catius i dona segur assil als malalts, sinó que fa més encara: obri de pinta en ample els tresors de l'Església i els caudals del seu propi peculi i vessa almoines damunt les regions necessitades.

Hem anat repassant, damunt damunt, les cantidats públiques (puis moltes no's consignaven) que sovint enviava el Pontífic amb pròdiga lliberalitat.

Ja en el principi de la lluita envia 10.000 marcs al bisbe de Wàrmia, en la Prússia oriental, per socorre aquells territoris, i 10 000 francs al Gran Ducat de Luxemburg. Més tard envia al Príncep-bisbe de Gracòvia (Polònia) 25 000 corones, fent-li a sabre la pena que l'afligeix per la trista sort d'aquesta nació tant devota de la Santa Seu i la que més sofrí en la passada guerra.

En 20 de Janer de 1916 envia 10.000 francs al Bisbe de Strecht per els inundats de Holanda; 10.000 lires a la Comissió de auxiliis de Bèlgica per els infants. En desembre del mateix any, envia 700.000 lires a l'assil belga; 4.000 al de Ginebra; 20.000 francs a la «Fraternelle des régions européennes», de Paris. Més tart 50.000 al Arquebisbat de Cambray. En 1918 i amb ocasió de sa festa onomàstica envia 50.000 francs al Prefecte del Congo Belga per a

construir una nova esglèsia. El mateix any fa construir una valiosíssima estàtua que ell costejja la que, baix del nom característic de Reina de la Pau, fa beneir i col·locar davant la Basilica de Sta. Maria Major el 4 d'agost.

Després de la guerra tots mos recordam de la seva sollicitut per els nins de l'Europa Central. ¿Qui es capàs de calcular les sumes enormes que degut a la seva sollicitut s'han recaudades aquets darrers anys, el 28 de desembre, en colectes especials per atendre les necessitats d'aquesta desventurada minyonesa?

Benet XV, espiritual

I a la almoina material uneix el Pontífic la espiritual. Una segueix en ell sempre a l'altre.

Després d'haver obtengut de les potestats de la terra el senyalat favor del camvi de presoners, llavors és quant dirigint-se al Rei de Reis, sollicita la llibertat de les ànimes dels caiguts presoners en el Purgatori i fent ús de la seva suprema autoritat, concedeix la gràcia de que to'es les misses celebrades durant la lluita en sufragi dels morts en ella, tenguin los mateixos privilegis que gosen els altars privilegiats.

No satisfà encara de tot al Pontífic la nova condició dels presoners, sinó que demana i obten, en Octubre de 1915, de Bèlgica, que en tots els llocs a ont hi haga presoners s'observi els *descans dominical*, perque aquests puguen dedicar-se a la perfecció espiritual.

Més tart, en 1916, envià a Suïssa 8 Pares caputxins, 4 suïsos i 4 italians per atendre a les necessitats espirituals dels presoners i malalts de les respectives nacions.

Sobre tot és digna de notar aquella magnífica Exhortació que en 4 de Març del mateix any fa amb motiu de la Corema, en Carta dirigida al Cardenal Pompili, Vicari general de Roma, quant crida a penitència a les famílies cristianes, especialment a les

mares, esposes i germanes dels combatents, manant-les que s'apartin dels divertiments i que fassin almoïna.

Per respondre an aquesta exhortació es va preparar un acte de rogatives imponent, que tengué lloc el 31 de Març a la Basílica de Sant Pere, a on més de 100.000 persones s'hi congregaren per fer penitència... Un poc antes, el dia 7 de Janer, el Papa i los cardenals amb 30.000 persones havien tengut un acte de rogatives.

I llavors vengué un acte commovedor: la comunió dels nins de l'Europa, verificada el 30 de Juriol de 1916. En mig dels vapors de sanc vessada a torrentades par damunt l'Europa, va pujar aquest dia com a blanc nigul d'encens l'oració dels nins europeus. El Papa reb en la Sala Règia del Vaticà 4.000 nins i nines, en representació dels demés i quant los va tenir a davant seu, son cor esclafa de pena. «Hem volgut, los diu, que per tota vostra vida quedi gravada en vostra memòria la recordansa d'aquest moment: ¿Sabeu que volem de voltros? Volem dir-vos que fa dos anys homos que un dia foren innocents i amorosos com voltros s'estàn matant... El vostro cor apacible com el de Jesús, la vostra fantasia feta unicament per imatges alegres, no poren abarcar la magnitud del desastre que sofrim i tal vegada molis de voltros ja esperimtau la pèrdua de vostro pare o germà. ¿Sabeu que volem? Volem que cessi pronte aquesta lluita i per això voltros, amb les vostres innocents oracions, nos heu d'ajudar a conseguir-ho». Es tan forta aquesta escena que no mos vèim capassos a continuar-la descriguent...

Vetaqui l'actuació del Pontific durant la guerra europea. Obra tan gegantina i magnànima havia de mereixer l'aprovació universal; pero no fone aixi, com estudiarem en el nombre siguent. La seva veu augusta, no fone escoltada a voltes, les seves in-

tencions eran mal interpretades. Mes Benet XV impàvit i serè, encara que amb el cor manant sanc, no s'atura ni davant la calúmnia ni davant la feresa diabòlica i deixa a la obra seva mateixa la vindicació més eloqüent i clamorosa que se poria esperar.

JOSEP AGUILÓ, PRE

Inca 14 febrer 1922

PERENNITAT

Vobiscum sum omnibus diebus...

Branden tristament totes les campanes,
totes les campanes dels cloquers del món
quan veuen pel cel mortes clarianes
en la posta augusta del gran sol que es fon.

Mes fendeix el plany l'a'ta prometença;
i en la desolada pompa funeral
als rostres en plor, cots de defallença,
s'alcen els vels negres tot mirant endalt.

I encara no és nit, que la nova albada
treu les endolades ombres de ponent;
i a dalt dels cloquers una batallada
dóna el to de glòria del repicament.

JOAN PUNTI I COLELL, PREV.

Cronicó d'Inca

MES DE GENER

Dia 1.—En nom de Deu donam principi a l'any nou, pregant-li que'l mos doni ple de felicitats, a nosaltres i a nostres amics i suscriptors.

En la festivitat d'avui s'acaben, a la Parròquia, les coranthores dedicades al dolç Noim de Jesús. Les ha predicades el P. Miquel Rosselló dels SS. Cors.

L'Orfeó, L'«Harpa d'Inca», en bon principi

d'any, va a saludar l'Ajuntament. Tot d'una que es sabé la notícia va acudir molta gent al Consistori. En la sala d'actes l'«Harpa» cantà hermoses cançons, afirmant el seu refinament exquisit.

Allà hi havia els retgadors senyors Reus, Buades, Duràn, Truyol i Fiol. El Batle D. Pere Cortés i el Coronell D. Eugeni Esteve, al felicitar l'Orfeó li prometeren la seva protecció. El Batle convidà els orfeonistes a l'àpet que s'ha de fer als alumnes de les escoles públiques an el Puig de Santa Magdalena.

Els orfeonistes foren obsequiats pel Sr. Batle amb dolços i licors.

Després de saludar l'Autoritat l'Orfeó s'en va anar a fer una obra de misericòrdia, car així se pot dir anar a cantar davant el llit de dolor d'un amable malalt que fa cinc anys que està tullit, tot alegrant el seu esperit. Se presentà a ca mossèn Sebastià Llabrés, el que tengué una satisfacció immensa de sentir les belles cançons de l'«Harpa», ell que era tant devot de la música.

Finalitzat el concert, els orfeonistes, un per un, anaren a plegar mans al bon sacerdot, fent-se com una recepció d'amor i cortesia que nos entendrí fonament. Quina joventut! exclamava la dolça germana del clergue que viu consagrada a l'esment de llur malalt.

—Avui al Teatre d'Inca comensa un nou arrendament, quina subasta ha tret don Sebastià Serra.

Dia 6.—Diada dels Sants Reis. Com cada any s'ha portat bé amb els minyons, duguent-los dolços i juguetes.

A la gent gran los han duit La lliga del Bon Mot, que s'ha fundada avui a Inca per endolcir les males llengües i llevar-los l'agrura de la blasfèmia.

Per això, a la Parroquia s'ha feta una grossa festa i un tri de desagravis a Deu nostre Senyor. Ha predicat mossèn Nicolau Saggesse, que ha fet un esforç per fer

veure la malícia i les conseqüències que du la blasfèmia per veure de desterrar-la de la nostra Ciutat.

Han donat calor en aquets actes en la seva presència les autoritats: civil, militar i judicials i altres entitats que hi foren convidades. El concurs de feels fonc immens.

Se ha constituïda una Junta de senyores per fer anar avant això de la Lliga, formada amb el següent personal: Presidenta, Dª Francisca Gilabert de Mir; Vicepresidenta, donya Maria Montaner de Nicolau; Tresorera Donya Margalida Verd, viuda de González; Vicetresorera, donya Antònia Ramis de Amengual, Secretària i Vicesecretària les damiseles Juana Alzina Llabrés i Maria Ignàcia Llabrés; Vocals, les damiseles Francina Aina Castañer, Juana Ramis, Maria Rubert i Antònia Beltràn.

El Director és mossèn Andreu Jaume.

Es de esperar que tothom se voldrà asantar a la Lliga del Bon Mot, quina finalitat no pot esser més landable. La principal obligació que contreven és no maleir ni comportar que maleesquen els seus subordinats. Això és bò de fer, ferm. Ala, idò, tots de la lliga i fora blasfèmia!

Dia 14.—Acaba la temporada la companyia dramàtica de Lluís de Llano que actuava a Teatre d'Inca. Ha donades funcions de gran efecte dramàtic que han agradat ferm al públic que hi ha assistit.

Dia 15.—A San Francesc la Tercera Orde celebra la reunió anyal a on el Director dona compte del moviment durant l'any finit i fa memòria de la tasca realçada en los centenaris i demés.

Dia 22.—L'«Harpa d'Inca» dona un concert en son casal social, devant una concurrència vessanta.

Abans el Pare Cerdà, havia donada una conferència sobre'l tema: *Influència de l'Art en la educació dels pobles*. Per la seva importància mereix capitol a part.

El President de la Junta de l'«Harpa» feu un curt parlament per demanar protecció

pel sosteniment de la novella entitat: Digué que s'havia uberta una llista de socis protectors quina cuota mínima era de 50 céntims mensuals, que ja n'hi havia de asantats una bona partida, de pesseta.

El Director Sr. Albertí i orfeonistes foren molt aplaudits i felicitats.

Dia 26—L'Ajuntament d'Inca, en la sessió de nit, després de haver donat compte dels assuntres d'urgència, aixeca la sessió en senyal de dol per la mort del Papa Benet XV.

Dia 29—Passa per Inca el governador de la Província D. Pere Llosas, acompanyat de mossèn Juan Burgas, Catedràtic del Col·lell i del seu genre D. Lloaxim Vayreda.

A la Estació l'esperaven les autoritats. A la casa de la Vila fonc obsequiat amb congrets de ses Monjes i licors. Anaven a Lluch; i a Inca s'afegiren al seguici el Batle Sr. Cortés, el Rector mossèn Rayó, el Jutge D. Juan Marín i el Notari Sr. Vidal.

Dia 30.—En la nostra Iglesia Parroquial es celebra un suntuós funeral en sufragi del Papa mort. Hi varen assistir totes les autoritats i molt de concurs.

—A S. Francesc, els Pares Franciscans, també feren un suntuosíssim funeral, per l'ànima de l'august terciari Benet XV, amb l'assistència de molts de terciaris.

—L'Ajuntament ha acordat felicitar a mossèn Bernat Salas, per l'èxit obtingut a la Seu per la seva missa, composta en honra de Santa Maria la Major.

—Forem convidats pel *Centro Instructivo* a un concert que ha donat Na Cristeta Goñi, notable violinista, que arrancà ben merescuts aplaudiments per la seva artística labor.

Agraïm a la mencionada societat la seva atenció.

† ELS NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ben de nou ens vengué la malaltia i la mort de Mestre Miquel Ferragut i Ramis, germà de mossèn Antoni, i amic nostre estimat.

Morí confortat amb els auxilis espirituals dia 31 de gener a l'edat de 63 anys.

Fill d'una família ben cristiàna i format vora el seu germà prevere, era un catòlic pràctic i de convicció. Sovint deïa que era intregistra per haver-se fet en la seva joventut amb la lectura de *El Siglo Futuro*. A pesar de això, seguia les evolucions que l'estat social de nostre temps imposa als catòlics com ell.

Quant en 1885 son germà fundà an els corradors de S. Domingo unes escoles nocturnes i gratis, ell s'encarregà per amor de Deu de les classes de dibuix, poguent-se dir que la generació de fusters i picapedrers del seu temps deven a ell la mica de dibuix que saben, i molts anyoraran la seva direcció que sempre trobaven propícia.

Pel seu bon gust era tengut, i realment ho era, el millor mestre de fuster i les seves feines per la seva forma gentil i artística formaràn una època en la mobleria de les cases principals d'Inca.

Al fundar-se el Círcol d'Obrers Catòlics en 1900 En Ferragut va esser uns dels principals fundadors, i desde llavors sempre desempenyà, càrrecs importants dins la societat, i durant molts d'anys, dugué el pes principal de la Caixa Rural.

Actualment tenia els càrrecs de tresorer del Sindicat catòlic Agrari, Vicepresident de «L'Arpa d'Inca», i depositari del Círcol. Bo és de veure que deixa un gran buit dins el camp social d'aquella casa, d'on era constant tertulià i estimat i respectat de tois.

A ses exèquies assistí un nombrós concurs que palesava les moltes relacions i amistats que tenia dins totes les classes de

la societat Inquera.

Ens associam al dol de sa família i en particular a sa Madòna viuda, Catalina Colli, i al seu germà prevere, a quins desitjam molts anys de vida per porer pregar per ell.
—R. I. P.

Dia 14 morí l'amon Bartomeu Campins a l'edat de 83 anys.

Era un dels pagessos més instruits del seu temps i teiat a l'antiga per la seva honradeç i caràcter, d'aquells que ja en queden pocs exemplars.

Donam el nostro afectuós condol a sa família i particularment a l'amic l'Amon Ramón Reus, retgidor de l'Ajuntament, qui tenia cura de la seva atxecosa vellesa i de les seves coses. Que Deu lo tenga en la glòria.

A Ciutat ha mort, dia 11, la virtuosa senyora donya Francisca Siquier de la distingida Casa del mateix nom, que honra la nostra ciutat.

Ha mort a la avansada edat de 83 anys. Donam el pesabé a sos nebots don Nicolau, don Gabriel i don Josep, Secretari de l'Ajuntament, i adressam oracions a l'Altíssim pel seu etern descans.

Dia primer de gener morí a Binisalem l'Amon Antoni Mateu de C'an Rinya, a l'edat de 77 anys havent rebuts el sagraments.

Era persona que figurava a Inca i havia estat varies vegades conseller de l'Ajuntament de la nostra Ciutat.

Enviem nostro planyívol condol a sa filla, la Madona Antonia, per tant irreparable pèrdua. Al cel sia.

DE BARCELONA

L'Obra del Cançoner popular de Catalunya

Aixís rotulat hem rebut un cartell de l'«Orfeó Català» en que se convida a tots els directors de orfeons, mestres de capella, profes-

sors i a tots els amants de la música nostra, a col laborar a la recullida de cançons propiament dites, cants i cantarelles d'infants, jocs infantils amb tonada, ballets, danses i comparces, tocades i crides típiques i tota classe de música popular en tots els seus varians i matiços que puguen haver.

Per més detalls guardam dit cartell per lo que puga interessar als qui vulguen aidar en aquesta obra patriòtica.

Residència de estudiants de Catalunya

Baix el patronat de l'Ajuntament de Barcelona s'ha instituïda una residència que té per objecte procurar als alumnes de l'Universitat, Escoles superiors i estudiants en general, una llar que sia al mateix temps un centre de civilitat i cultura, amb un ambient propici a l'estudi veritable.

La residència està instalada a un xalet de Sant Gervasi, Rios Rosas, 57. Té cambres espaioses jardí i galeries.

Per l'administració de la casa s'ha formada una junta de onze personalitats de Barcelona, amb un consell directiu intregat per D. Lluís Nicolau d'Olwer, prou conegut a Mallorca, D. Jaume Algarra Postius i D. Miquel Ferrà, arxiver de l'Universitat, i molt amic nostre.

Diccionaris de les principals llengües

En Castellà (varies clases i edicions) —Català-Castellà i Castellà-Català— Italià-Espanyol i Espanyol-Italià.—Inglés-Espanyol i Espanyol-Inglés—Espanyol-Alemàn i Alemàn Espanyol— Francés-Espanyol i Espanyol Francés.

Venals a la nostra Llibreria.

Segells de Goma

An aquesta imprenta s'encarreguen de confeccionarlos.

MALLORCA EDITORIAL

Murta, 5.

INCA - Mallorca

Esta empresa editorial acaba de poner a la venta uno de sus nuevos libros,

Las claras y virtuosas mujeres

magníficamente adecuado a las niñas de 10 a 12 años y que acompañará a la mujer durante toda su vida como una fuente de consuelo y bellos ideales.

MAESTRAS: Adoptad como libro de lectura el de

Las claras y virtuosas mujeres

Ejemplar: 1'60 — Docena 17 Pesetas

Cuaderno de Rotación

La explicación de este cuaderno, tan usado en otros países, la encontrará el lector en la conferencia del Inspector, D. Juan Capó, que publicamos al número anterior en la sección de Mallorca Editorial.

Se ha puesto en venta a 50 céntimos ejemplar, 5 pesetas docena, y a 40 el cien.

Historia de Mallorca

compendio de la historia local, adecuada a las normas pedagógicas modernas, con tendencia a la formación del carácter.

Ejemplar: 1'60   Docena: 17 Pesetas

Flors de Mallorca

1.ª Edición

ANTOLOGIA DE POETES MALLORQUINS

Ejemplar: 0'90   Docena: 9 Pesetas

Cuadros de S. M. el Rey

los hay en esta Librería en color sepia
Tamaño 70 x 50 a 4 pesetas uno

Los buenos maestros deben preverse del libro formador del carácter, titulado:

Libro de los Ejemplos

Ejemplar: 0'90   Docena: 9 Pesetas

MALLORCA EDITORIAL desea llevar a las escuelas arte y ciencia y sirve todos los encargos de librería y material de enseñanza.

M. DURAN, Calle de la Murta, 5.—INCA · Mallorca